

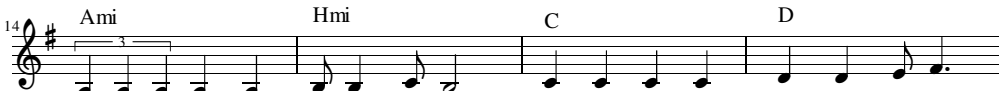
Rostu k výšinám

Hymna prvokomunikantů

Veronika Nováková

1. Ve chví-li, kdy Tě přijí - mám, Pa-ne, v srd-ci mém se vše-chno mě-ní,

o - by - čej - né je ne - ví - da - né, špat - né - ho nic v něm už ne - ní!

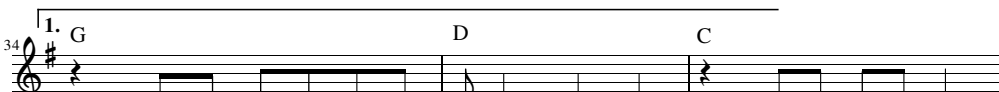
Ref: O - či zved-nout k ne-be - sům a an - dě - lům být blíž, to, když ke mně,

Pa-ne, vchá - zíš, Ty to pů - so-bí - íš, ru - ce blíž - ním na - bíd - nout, když

po - moc hle - da-jí, o vše mé se ro - zdě - lit, co dru - zí ne - ma - jí - í.

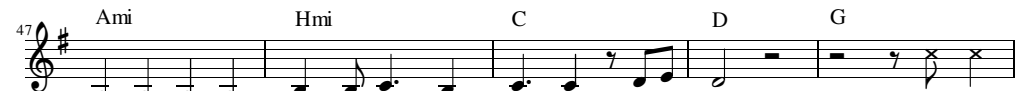
2. S Te - bou vše-chno je hez - čí, zdá se, s Te-bou na - jed - nou

vět - ší ce-nu mám, ros - tu s Te-bou k Bo-ží krá - se, k Bo-žím vý - ši-ná - á - á -

á - ám. Stá - vá - me se lep - ší - mi, když Ty při - chá - zíš k nám,

ře - kni, co si po mně žá - dáš, rád to u - dě - lám. Hop, hej!

Hop, hej! Hop, hej! Hop, hej! Ře - kni, co si po mně žá - dáš,

rád to u - dě - lám. Ref: O - či zved-nout k ne-be - sům a an - dě - lům být

blíž, to, když ke mně, Pa-ne, vchá - zíš, Ty to pů - so-bí - íš,

ru - ce blíž - ním na - bíd - nout, když po - moc hle - da-jí, o vše mé se

ro - zdě - lit, co dru - zí ne - ma - jí - í.